

Instytut Badawczy Leśnictwa, Sękocin Stary, ul. Braci Leśnej 3, 05-090 Raszyn
e-mail: zin@ibles.waw.pl www.ibles.pl

Kilka problemów leśno-drzewnych

1. Ministrowie rolnictwa niemieckich landów spotkali się 18 września 2009 r. na konferencji mającej na celu podjęcie niezbędnych kroków dla utworzenia Funduszu Las – Klimat. Planowany fundusz ma powstać z części środków uzyskanych z handlu emisjami, które zostaną przeznaczone dla rolnictwa i leśnictwa, jako sektorów najbardziej dotkniętych przez zmiany klimatu.
2. We wrześniu 2009 r. rozpoczęła się już po raz drugi „Karyntyjska akcja drewna opałowego” w Austrii. Jej celem jest dostarczenie uboższym osobom 1,3 metra przestrzennego opału, którego cena wynosi 50 €. Dostawa wysuszonych szczap o długości 33 cm odbywa się bezpłatnie. W roku 2008 wpłynęło w tej sprawie 300 wniosków, w ubiegłym roku zapewne niemal dwukrotnie więcej. Inicjatorem tej akcji jest gubernator Karyntii.
3. Nadal rośnie zapotrzebowanie na drewno energetyczne w Badenii-Wirtembergii, które wynosi rocznie 2,5 mln m³ w formie szczap, peletów i zrębków. Stanowi to 25% rocznego pozyskania i 60% produkowanej bioenergii w wymienionym landzie. Łączny zaś udział energii z biomasy wynosi 6% produkowanej energii ogółem.

Źródło: Holz-Zentralblatt, Nr. 39/2009

A. K.

Problem cła na drewno eksportowane przez Kanadę do USA

Sąd londyński we wrześniu 2009 r. orzekł, że Kanada jest winna USA ponad 20 mln CAD z powodu zawyżonego cła na iglaste materiały tarte. Zamiast bowiem wpłacenia 68,3 mln CAD Kanada przekazała Stanom Zjednoczonym tylko 46,7 mln CAD. Zdaniem USA niektóre prowincje kanadyjskie, m. in. Ontario i Quebec, nie stosowały zgodnego z umową z 2006 r. 15% podatku eksportowego od tarcicy iglastej. Wykazane przez USA odszkodowanie nie zostało jednak wpłacone. Kanadyjski minister handlu obiecał poprawę i podkreślił, że w przyszłości rząd Kanady będzie przestrzegał zawartych uregulowań.

Źródło: Holz-Zentralblatt, Nr. 41/2009

A. K.

Nowe projekty LIFE+

Komisja Europejska zatwierdziła finansowanie 196 nowych projektów środowiskowych realizowanych w ramach programu LIFE+ na lata 2007 – 2013. Sumaryczny koszt

projektów wynosi 431 mln €, w tym 207,5 mln € pochodzących z budżetu UE. Na konkurs nadesłano około 600 propozycji z wszystkich 27 krajów Unii.

Najwięcej zatwierdzonych projektów mieści się w podprogramie LIFE+ Polityka i Zarządzanie w Zakresie Środowiska - 99 projektów z 19 krajów członkowskich na sumaryczną kwotę 211 mln € (90 mln z budżetu Wspólnoty). Największy udział mają projekty z zakresu zarządzania odpadami i zasobami środowiska (28 projektów). Drugim ważnym przedmiotem grantów są zmiany klimatu (24 projekty) i gospodarka wodna (17 projektów). Pozostałe 30 projektów w tym podprogramie dotyczy środowiska miejskiego, ochrony powietrza, zdrowia, stosowania środków chemicznych, lasów, ochrony gleb, ochrony przed hałasem i in.

Podprogram LIFE+ Natura i Bioróżnorodność nakierowany jest przede wszystkim na poprawę stanu ochrony zagrożonych gatunków i siedlisk. Spośród nadesłanych blisko 230 propozycji KE wybrała do finansowania 80 projektów z 22 państw członkowskich, na łączną kwotę 199 mln € (107 mln € z budżetu UE). Większość projektów (74) związanych jest z siecią NATURA 2000.

LIFE+ Informacja i Komunikacja obejmuje 17 projektów realizowanych w 12 krajach UE, na łączną kwotę 21 mln € (10 mln z budżetu UE). Ich celem jest upowszechnianie informacji o zagadnieniach ochrony środowiska, prowadzenie szkoleń w zakresie m. in. ochrony przed pożarami.

Największą skutecznością w zdobywaniu funduszy wykazały się „stare” kraje UE – Włochy (40 projektów na kwotę 92,5 mln €), Niemcy (18 projektów na kwotę 66,7 mln €) i Hiszpania (36 projektów na kwotę 64,1 mln €). Polska z 6 projektami na łączną sumę 12,6 mln € plasuje się w pierwszej dziesiątce beneficjentów i wyróżnia się efektywnością wśród „nowych” krajów członkowskich. Jeden z projektów „FORESTFIRE” z budżetem 2 mln € realizowany jest przez Dyрекcję Generalną Lasów Państwowych.

Źródło: www.europa.eu

W. G.

WWF alarmuje

W ciągu jednej minuty z powierzchni Ziemi znika obszar leśny wielkości 36 boisk piłkarskich – ostrzegają organizacja WWF na Światowym Kongresie Leśnym w Buenos Aires. Według przedstawicieli WWF zahamowanie wylesień jest najpilniejszą sprawą, niezbędną do utrzymania „zdrowia planety”, gdyż zmniejszanie się powierzchni leśnej odpowiada za 20% globalnej emisji CO₂. Apel WWF nie zakłada całkowitej likwidacji deforestacji, lecz kompensatę działań – obszary wycięte powinny być równoważone przez zalesienia innych gruntów. Szczególną wymowę ma fakt, że wymieniony apel przedstawiony został w Argentynie, w której ogromne obszary leśne zostały przeznaczone na wysokowydajne plantacje soi.

Oczekiwania organizacji ekologicznych są znaczne – postulują one 40-procentową redukcję emisji i przeznaczenie 160 mld dolarów na pomoc w tym zakresie krajom rozwijającym się.

Tymczasem Bank Światowy postanowił wspomóc sześć państw - Maroko, Brazylię, Demokratyczną Republikę Konga, Nepal i Rumunię w walce z globalnym ociepleniem poprzez lepsze zarządzanie zasobami leśnymi. W ramach Programu Inwestycji Leśnych Australia, Dania, Norwegia, Wielka Brytania i USA postanowiły wspólnie przeznaczyć na rzecz beneficjentów 350 mln dolarów. Jest to nowatorska idea partnerstwa pomiędzy państwami, mająca na celu ograniczenie zagrożeń związanych ze zmianami klimatu. Przewiduje ona inwestowanie w państwach rozwijających się, a w szczególności w społecznościach zależnych od lasu, tak, aby pomóc im przygotować i zostać beneficjentem korzyści związanych ze zrównoważoną gospodarką leśną. Prezydent Brazylii liczy, że dzięki pomocy zagranicznej uda się ograniczyć wylesienia w regionie Amazonii o 80% do roku 2020. Obecnie sięgają one 12 tys. km² rocznie. Jest to nie tylko utrata najbogatszych na Ziemi lasów, ale także ogromna tragedia dla zamieszkujących je ludzi, którzy wraz z lasem tracą swoje środowisko życia.

Źródło:

http://www.google.com/hostednews/afp/article/ALeqM5jp0Cs976vkOembKNvt_-EnLb0YAw

http://www.google.com/hostednews/afp/article/ALeqM5hWTGp1m84fZjk2VSi_stkR0-2L0g

I. P.

Rynek drewna w Niemczech w IV kwartale 2009 r.

Według ostatnich informacji Izby Rolnej Dolnej Saksonii w IV kw. 2009 r. w północno-wschodnich Niemczech nastąpił lekki wzrost cen drewna iglastego, ale nie aż tak duży jak w regionach południowo-zachodniej RFN.

1. W zakresie świerkowego drewna tartaczno ceny dłużyc (L) L2b, klasa jakości B/C wyniosły od 68 do 72 €/m³ loco las, natomiast dla L2a 61-65 €/m³, a dla L1b 54-58 €/m³.
2. W nowozawartych umowach na dostawę drewna sosnowego ceny kłód jakości mieszanej B/C wynoszą odpowiednio w klasach grubości: 1b 40-44 €/m³, 2a 43-47 €/m³ i 2b+ 28-53 €/m³ loco las. Natomiast ceny dłużyc sosnowych jakości B (drewno budulcowe), grubości 2b 52-58 €/m³, większej grubości 60 €/m³.
3. W zawartych już umowach na dostawę drewna bukowego jego ceny utrzymują się na dotychczasowym poziomie lub notują niewielki spadek.
4. W odniesieniu do dębu należy się liczyć ze spadkiem popytu, wyższe ceny będzie można uzyskać tylko za drewno wysokiej jakości. Z powodu zamierania jesionów występuje nadmierna podaż tego drewna pochodzącego z cięć pielęgnacyjnych w północnych landach byłej NRD, co oczywiście ma niekorzystny wpływ na jego ceny. Ogólnie jasne drewno gatunków liściastych nie cieszy się dużym popytem.
5. Napięta sytuacja występuje na rynku drewna przemysłowego. Podaż tego drewna jest znacznie mniejsza od popytu. W rezultacie jego ceny w ostatnich transakcjach wzrosły aż o 20%. Ceny sosnowego drewna przemysłowego wynoszą do 22 €/mp, podobnie świerkowego, natomiast bukowego między 37 a 40 €/mp. Trzeba dodać, że rynek drewna przemysłowego jest w dużym stopniu kształtowany przez popyt na drewno opałowe. Jego odbiorcy coraz częściej będą akceptować opał iglasty na skutek oczekiwanego małego pozyskania drewna liściastego.

6. Ożywienie na rynku drewna w IV kwartale 2009 r. rodzi nadzieję na dojrzenie światła na końcu tunelu w 2010 r.

Źródło: AFZ-der Wald, Nr 23/2009

A. K.

Wiśnia ptasia wybrana w Niemczech drzewem roku 2010

Wiśnia ptasia została wybrana drzewem roku 2010. Jako argumenty uzasadniające wybór padły spostrzeżenia o niezwykłych walorach estetycznych tego gatunku, który wiosną kwitnie milionem kwiatów, w lecie daje pyszne owoce, a jesienią przebarwia się w efektownych kolorach pomarańczy i czerwieni. Wartość ekologiczna czereśni jest także bardzo duża, podobnie zresztą jak wartość jej drewna, które czerwonym zabarwieniem sprawia, że cenione jest w meblarstwie do wyrobu produktów najwyższej jakości (meble w stylu biedermaier).

Czereśnia ma bardzo skromne wymagania pokarmowe i wilgotnościowe, może rosnąć jako drzewo pionierskie na stanowiskach ruderalnych. Jej tolerancyjność w stosunku do upałów i suszy sprawia, że w dobie zmian klimatycznych staje się ona bardziej konkurencyjna od innych gatunków. Obecnie jednak jest drzewem rzadkim, zwłaszcza w środowisku leśnym.

Wiedza o tym gatunku będzie przybliżana przez cały bieżący rok przez Fundację „Ludzie dla Drzew”, która poprzez strony internetowe i prasę leśną będzie starała się rozpropagować i przybliżyć użyteczność, piękno i funkcje ekologiczne tego gatunku społeczeństwu niemieckiemu.

Źródło: AFZ-der Wald, Nr 24/2009

www.baum-des-jahres.de

M. N.

Europejski Kongres Amerykańskiej Rady Eksportu Drewna Liściastego

Kongres Amerykańskiej Rady Eksportu Drewna Liściastego (American Hardwood Export Council AHEC) odbył się 22-23 października br. w Atenach (Grecja). Wzięło w nim udział 150 przedstawicieli z Europy i USA, zajmujących się rynkiem drewna liściastego. Podniesione na Kongresie problemy przedstawiają się w bardzo dużym skrócie następująco:

1. Ogólną sytuację na europejskim rynku drewna liściastego przedstawił dr E. Pepke, specjalista od marketingu, zatrudniony w Europejskiej Komisji Gospodarczej Narodów Zjednoczonych w Genewie. Wynika z niej, że w 2009 r. produkcja omawianego drewna w Europie spadnie o 7% do poziomu 13 mln m³, natomiast import osiągnie 5,6 mln m³ (-13%). Jednak eksperci przewidują, że już w przyszłym roku wzrośnie zużycie drewna liściastego w Europie o 4% do poziomu 14 mln m³, produkcja o 3% (13 mln m³) i import 6% (5,9 mln m³). Prognozy te są znacznie mniej korzystne dla USA, w których produkcja w br. wyniesie 22 mln m³ (- 5%), eksport zaś 2,1 mln m³ (- 6%), ale w 2010 r. wzrośnie o 4,5%. Europejscy importerzy amerykańskiego drewna obawiają się, że produkcja tarcicy liściastej w USA w przyszłym roku spadnie poniżej popytu na tę tarcicę.
2. Z kolei M. Buckley, były dyrektor AHEC na Europie, zwrócił uwagę na miejsce drewna w architekturze. Przewidywany wzrost jego zużycia postrzega przede wszystkim w kontekście dużej zgodności drewna i ochrony środowiska. Tymczasem realizowane liczne badania zmierzają do zastąpienia względnie drogiego drewna przez tańsze materiały. Dzieje się tak m.in. na skutek wiary, że tańsze alternatywy są tak samo dobre jak oryginał. Ostrzegając również przed bezkrytyczną

zamianą korzyści, czego przykładem jest drewno z plantacji, które w przeciwieństwie do lasów nie zawsze są wciąż „zielone”, jak się niektórym wydaje. Drewno nadal będzie ważnym komponentem wśród wielu stosowanych materiałów nie tylko dlatego, że jest od nich różne, ale dlatego, że jest przyjazne dla środowiska i czyni całą kompozycję architektoniczną miłą dla człowieka.

3. Szef centrali AHEC w Waszyngtonie A.M. Snow podniósł przede wszystkim kwestię nielegalnego pozyskania drewna, którego ofiarą jest także amerykańskie leśnictwo i drzewnictwo. Materialnym zaś tego wyrazem jest spadek cen na rynku produktów drzewnych w USA o 16%. Jednym z elementów walki z tym procederem jest bojkot drewna pochodzącego z nielegalnych źródeł za pomocą systemów certyfikacji trwałej (zrównoważonej) gospodarki leśnej. System ten nie rozwiązuje jednak całkowicie problemu. Dlatego zdaniem A.M. Snow'a konieczne jest jego wspieranie przez dodatkowe rozwiązania.

Dotyczą one również USA, w których udział lasów prywatnych wynosi 79%, jednak przeciętna powierzchnia przypadająca na jednego właściciela zaledwie 10 ha. Użytkowanie tych lasów ma raczej przypadkowy charakter, podobnie zresztą jak ich certyfikacja. Stąd przemysł drzewny nie jest w stanie dokładnie weryfikować przy zakupach drewna źródeł jego pochodzenia. Wprowadzenie zaś szczegółowych kontroli zwiększy koszty zaopatrzenia przemysłu w drewno na skutek wzrostu jego cen. A tym samym spowoduje zwiększenie dochodów handlu drewnem pochodzącym z nielegalnego pozyskania. Dlatego przeciwdziałanie takiemu procederowi powinno być wbudowane w system oceny ryzyka, wyrównujący dodatkowe koszty dla wszystkich uczestników związanych z produkcją, handlem i przerobem nielegalnego drewna.

Źródło: Holz-Zentralblatt, Nr 44/2009

A. K.

Spadek fińskiego eksportu drewna

Załamanie koniunktury budownictwa pod koniec 2008 r. spowodowało spadek popytu na tarcicę. Ekspersi z fińskich instytutów zajmujący się badaniami rynków nie spodziewają się istotnego wzrostu popytu na drewno ze strony budownictwa. Równocześnie oceniają, że w 2009 roku ceny eksportowanej przez Finlandię tarcicy iglastej będą mniejsze o 10% w stosunku do 2008 r. Natomiast w 2010 r. powinny wzrosnąć o 5 - 8% w porównaniu z 2009 r.

Spadek cen wywołał obniżenie poziomu produkcji tarcicy. W 2008 r., po raz pierwszy licząc od 2006 r., produkcja ta była poniżej 10 mln m³ (- 21%). W 2009 r. zaś wyniosła tylko 7,6 mln m³ (- 23%). Jednak w 2010 roku powinna osiągnąć 8,8 mln m³ (+ 15%).

Podobne tendencje występują także w zakresie pozyskania drewna, które w 2009 r. osiągnie tylko 40 mln m³ (- 23%). W 2010 roku zaś 47 mln m³, co i tak będzie poniżej poziomu z 2008 r. Obniżone pozyskanie zostanie częściowo zrekomensowane importem drewna okrągłego, który w 2009 r. ukształtuje się na poziomie 8 mln m³, a więc tylko 60% importu z 2008 r. W 2010 r., zdaniem ekspertów, import ten wzrośnie o 10%.

Źródło: Holz-Zentralblatt, Nr. 43/2009

A. K.

„Drewna jest i będzie za mało”

stwierdzono na seminarium, które odbyło się w Szwajcarskim Federalnym Instytucie Badań Lasu, Śniegu i Krajobrazu w Birmendorf w październiku 2009 r. Prof. U. Mantau z Uniwersytetu w Monachium powiedział, że pozyskanie drewna w Europie będzie rosło. W dłuższym okresie należy liczyć się z niedoborem drewna, szczególnie w krajach o niezwykle szybkim rozwoju jak Chiny i Indie. Potrzeby na drewno do 2050 r. będą wynikiem nie tylko wzrostu jego konsumpcji m.in. na cele energetyczne, ale także rezultatem zwiększania się populacji o około 3 mld ludzi.

W przyszłości dojdzie do nowej rewolucji przemysłowej powiedział S. Nilsson z Międzynarodowego Instytutu Stosowanej Analizy Systemowej w Laxenburgu (Austria). Jego zdaniem głównymi odbiorcami drewna będzie przemysł celulozowy oraz biochemiczny.

Z kolei przedstawicielka Story Enso P. Soikkeli szanse dla drewna widzi produkcji biopaliwa do silników diesla, które jest już testowane w zakładach wymienionego koncernu w Finlandii.

Źródło: Forstzeitung, Nr 12/2009

A. K.

Rekord polowań na dziki w Dolnej Saksonii

W sezonie łowieckim kwiecień 2008 r. – marzec 2009 r. myśliwi w Dolnej Saksonii (powierzchnia lasów 1,16 mln ha), liczący 60,6 tys. osób, upolowali ponad 57,6 tys. dzików. Było to więcej o 26% w stosunku do roku poprzedniego i najwięcej w całym okresie po 1950 r.

Źródło: AFZ-der Wald, Nr 23/2009

A. K.

Nowy międzynarodowy leśny projekt badawczy

W październiku 2009 r. rozpoczęła się realizacja nowego interregionalnego projektu alpejskiego MANFRED - Management strategies to adapt Alpine Space forests to climate change risks” (Zarządzanie strategią adaptacji lasów w kontekście ryzyka zmian klimatu). Biorą w nim udział ośrodki badań leśnych z Niemiec, Francji, Włoch, Słowenii, Austrii i Szwajcarii. Okres jego realizacji wynosi 3 lata, budżet zaś 3,3 mln €, natomiast koordynatorem jest Instytut Badawczy Leśnictwa we Freiburgu (Badenia-Wirtembergia). Pod egidą tegoż Instytutu był już wykonywany projekt badawczy UE związany ze zmianami klimatu „MOTIVE – Models for adaptative forest Management” (Modele adaptacji zagospodarowania lasu). Jego budżet wynosił 9 mln € dla 20 ośrodków badawczych z 14 krajów UE.

Źródło: Forstzeitung, Nr 12/2009

A. K.

Więcej uszkodzeń drzewostanów liściastych – mniej iglastych

Inwentaryzacja stanu zdrowotnego lasów w Bawarii wykazała, że straty igliwia i liści w roku 2009 utrzymały się na poziomie stanu z roku poprzedniego i wyniosły średnio 20,8%. Były one jednak znacząco różne w poszczególnych gatunkach drzew. O ile świerk, sosna i jodła charakteryzują się lepszym stanem aparatu asymilacyjnego niż w roku poprzednim, to

drzewostany liściaste gorszym: buk o 7,3 punktów procentowych, dąb o 3,4 punktów procentowych. Przyczyną tego pogorszenia są także czynniki naturalne, a zwłaszcza obfite owocowanie w 2009 r. wymienionych gatunków drzew liściastych, które wiele swojej energii skumulowały w nasionach.

Udział silnie uszkodzonych drzew, które utraciły ponad ¼ swojego aparatu asymilacyjnego, wyniósł średnio 29% (28% w 2008 r.), przy czym w drzewostanach liściastych 41,6% (23,9% w 2008 r.) oraz 22,0% w drzewostanach iglastych (30,0% w 2008 r.).

Źródło: Holz-Zentralblatt, Nr 51/52/53, 2009

A. K.

Powierzchnia lasów w Niemczech wzrasta

Od 2005 do 2008 r. powierzchnia leśna w Niemczech wzrosła o 0,8% (861 km²), co daje w sumie 107349 km², czyli 30,1% powierzchni kraju. Federalny Urząd Statystyczny wykazał, że powierzchnia leśna w niemal wszystkich krajach związkowych już od 1992 roku wyraźnie wzrasta, osiągając największą wartość względną 41,9% w Nadrenii-Palatynacie, natomiast bezwzględną 24703 km² w Bawarii. Notowany wzrost lesistości kraju odbywa się głównie kosztem powierzchni użytkowanych rolniczo, bowiem w latach 2005-2008 nastąpił spadek ich udziału o 0,9% (1679 km²). W rozpatrywanym czasie wzrosła oprócz lesistości również powierzchnia osiedli ludzkich i dróg o 3,3% (1516 km²), które w ogólnym podziale powierzchniowym Niemiec zajmują areał 47 137 km² (13,2%), dalsze miejsca przypadają odpowiednio zbiornikom wodnym (rzeki i jeziora)- 8482 km² (2,4%) oraz pozostałej powierzchni, stanowiącej 1,8% ogólnej powierzchni kraju.

Źródło: Holz-Zentralblatt, Nr 47/2009

M. N.

Walne zgromadzenie członków PEFC Council w Paryżu

W dniu 11 listopada 2009 r. w Paryżu 100 uczestników z krajów, w których działa PEFC zaprezentowało swoje pomysły i propozycje dostosowania funkcjonowania systemu certyfikacji PEFC do nowych warunków i tym samym zwiększenia jego skuteczności. Na spotkaniu nie zabrakło również polskich przedstawicieli.

Wprowadzeniem do dyskusji były wystąpienia 5 referentów, którzy prezentowali odmienne aspekty certyfikacji lasów w systemie PEFC. Dr Maharaj Muthoo, były dyrektor generalny FSC International, wyraźnie wypowiedział się przeciw dążeniom radykalnych ekologów, domagających się traktowania lasów, a zwłaszcza lasów tropikalnych, jako dobra naturalnego, którego ludzie nie powinni wykorzystywać. Wyjaśnił, że życie 1,2 mld ludzi na całym świecie zależy od lasu i jego użytkowania. W podobnym tonie swą wypowiedź utrzymała Minnie Degawan, reprezentująca Międzynarodowe Zjednoczenie Rdzennych Mieszkańców Lasów Tropikalnych. Z kolei Paul Stuart (organizator międzynarodowych targów i kongresów związanych z wykorzystaniem drewna na cele energetyczne) zwrócił uwagę na wzrastające zapotrzebowanie na wykorzystanie drewna do celów energetycznych, począwszy od energii cieplnej i elektrycznej po materiały pędne (biopaliwa). Prelegent zauważył też szansę na przybliżenie odbiorcy końcowemu idei certyfikacji zrównoważonego rozwoju, którą w przypadku biopaliwa można lepiej zaprezentować, niż w przypadku innych produktów drzewnych. Chris Davidson, przedstawiciel International Paper, zwrócił uwagę, że odbiorcy końcowego nie interesuje, czy dany produkt posiada certyfikat, ma to natomiast

znaczenie dla przedsiębiorstw przemysłowych lub handlowych. W tym przypadku elementem decydującym jest obawa przed utratą dobrego wizerunku i pojawianie się zarzutów o prowadzenie nieodpowiedzialnej polityki. Podkreślił ponadto, iż mniej ważne jest, jaki dana firma zastosuje system certyfikacji gospodarki leśnej. Dlatego też organizacje certyfikujące powinny w pierwszej kolejności zadbać o powiększenie certyfikowanych obszarów. Jego zdaniem certyfikacja plantacji drzew szybkorosnących czy też dyskusje dotyczące ich zrównoważonego zagospodarowania są tematem wybiegającym w przyszłość.

Przedstawiciel Międzynarodowego Zjednoczenia Rodzinnych Zakładów Leśnych (IFFA) Ivar Korsbakken reprezentujący małe lasy prywatne przestrzegając przed traktowaniem lasów i gospodarki leśnej jako jednego organizmu. Skrytykował także fakt, że certyfikacja zrównoważonego rozwoju staje się coraz bardziej skomplikowana i wiąże się z coraz większymi wymaganiami. Właściciele lasów w strefie umiarkowanej, którzy we własnym interesie i na mocy obowiązującego prawa zobowiązani są do posiadania certyfikatów, często dochodzą do wniosku, że standardy certyfikacyjne bardziej służą zachowaniu norm prawnych niż stwarzaniu nowych wyższych wymagań.

Dyrektor PEFC International, Ben Gunneberg, w swoim wystąpieniu podkreślił, że wprowadzenie certyfikacji z jednej strony było sukcesem, z drugiej strony jednak pojawiają się nowe wyzwania, na które systemy certyfikacyjne będą zmuszone znaleźć odpowiedzi, m.in. związane ze zbytnio skomplikowanymi procedurami certyfikacyjnymi. Niekorzystny jest także fakt, że wiele powierzchni certyfikowanych jest dwukrotnie, podczas gdy 92% lasów na całym świecie nie posiada żadnych certyfikatów oraz to, że z lasów certyfikowanych pochodzi zaledwie 26% drewna wykorzystywanego w przemyśle na całym świecie, a odsetek lasów certyfikowanych – wykluczając Europę i Amerykę Północną – w dalszym ciągu jest niewielki. Nowymi tematami, którymi będą musiały zająć się organizacje certyfikujące gospodarkę leśną są: dążenie do tego, aby ochrona lasu w ramach współpracy międzynarodowej stała się finansowo atrakcyjna, ocena produktów drzewnych ze względu na uwalnianie dwutlenku węgla, ocena drewna jako źródła energii oraz ekonomiczna wycena funkcji lasu. Ponadto ważnym zadaniem będzie zadbanie o pozycję drewna jako materiału konkurencyjnego dla innych materiałów budowlanych i surowców. Na spotkaniu zaproponowano więc, aby certyfikacja w systemie PEFC zawierała przedstawienie zalet drewna w porównaniu z innymi materiałami i surowcami.

Uczestnicy spotkania byli zgodni, że działania marketingowe nie powinny koncentrować się na konkurowaniu z systemem FSC, ważniejsze jest bowiem zwiększenie udziału lasów certyfikowanych i zagwarantowanie pochodzących z nich produktów lepszej pozycji na rynku.

Źródło: Holz-Zentralblatt, Nr 47/2009

M. N.

Informacje opracowali:

A. K. – Andrzej Klocek
M. N. – Marzena Niemczyk
I. P. – Izabela Pigan
W. G. – Wojciech Gil